SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 10 | OKTOBER 1952 | 101. årg.

B. Y. U. LIBRARY

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 10 OKTOBER 1952 101. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. hver måned, og abonnementsprisen (incl. porto) er 8,50 kr. i Danmark og 1,75 $ i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 33338 til
Den danske missions hovedkontor, Priorvej 12, København F.

Mark Junius Sørensen,
missionspræsident,
ansvarshavende red.

Mary Kaiser,
redaktør.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Fra missionens præsidentskab ... 255
„Fornuftmæssig forklaring på evangeliet“... 256
Mormonen ... 261
To unge missionærer ringer på døren ... 266
Forældre og ni børn medlemmer af kirken ... 268
Ro og velstand præger mormonstaten Utah ... 270
Efterlysning ... 271
Kirken ude omkring ... 272
Kvindelig hjælpeforening ... 272
Søndagsskolen... 275
Primary ... 276
Ungdomsforeningen ... 276
Genealogisk forening... 277
Kredslærernes budskab ... 278
Fra missionsmarken ... 278

KLOSTERTRYKKERIET A/S

Fra missionens præsidentskab.

Vi vil gerne opfordre alle sidste dages hellige til at læse følgende skriftsted, Johs. 17: 14—22:

> *„Jeg har givet dem dit ord; og verden har hadet dem, fordi de ikke er af verden, ligesom jeg ikke er af verden. Jeg beder ikke om, at du vil tage dem ud af verden, men at du vil bevare dem fra det onde. De er ikke af verden, ligesom jeg ikke er af verden. Hellige dem i sandheden; dit ord er sandhed. Ligesom du har udsendt mig til verden, så har også jeg udsendt dem til verden. Og jeg helliger mig selv for dem, for at også de skulle være helligede i sandheden. Men jeg beder ikke alene for disse, men også for dem, som ved deres ord tror på mig, at de må alle være eet; ligesom du, Fader, i mig, og jeg i dig, at også de skulle være eet i os, for at verden må tro, at du har udsendt mig. Og den herlighed, som du har givet mig, har jeg givet dem, for at de skulle være eet, ligesom vi er eet.“*

Dette er en af Frelserens bønner, som blev fremsagt kort tid før hans himmelfart. Jeg tror, jeg har ret, når jeg siger, det er en af de mest vidunderlige, og jeg tror, en af de største og mest udtryksfulde bønner, der nogensinde er fremsagt i denne verden. Den blev fremsagt lige før Kristus gik ind i Gethsemane Have den nat, han blev forrådt.

I denne bøn beder Herren sin Fader om at bevare hans apostle fra det onde og at hellige dem gennem sandheden.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden særlig på de to vers, 21 og 22. Her beder Kristus af hele sin sjæl, at hans apostle må være eet, for han ved godt, at hvis de ikke er eet, er det umuligt for dem at blive helliget.

Jeg håber, at hvert eneste medlem af Kirken i Danmark vil spørge sig selv, er jeg eet med Kristi lærdomme, er jeg i harmoni med præstedømmet, er jeg eet med Guds hellige, er jeg fri fra synd, og i en sådan tilstand, at jeg kan blive helliget?

Læs hele Johs. 17. kapitel, se om det harmonerer med dit liv; hvis ikke, så få dit liv til at harmonere med, hvad det siger, og jeg er sikker på, at denne verden ville blive bedre at leve i.

Lad os tænke på dette, mine kære brødre og søstre, lad os lære sandheden, og sandheden skal gøre os frie.

Missionspræsidentskabet.

„Fornuftmæssig forklaring på evangeliet".

Tale af præsident J. Reuben Clark, jr.
ved Genral-konferencen i Salt Lake City„ 6. april 1952

Jeg kommer til Dem i dyb ydmyghed, idet jeg føler mit ansvar, og med en bøn i mit hjerte, som jeg håber vil give genklang i Deres, at jeg må blive ledet til at sige noget, som kan tjene til Deres opbyggelse, og føre os ind på den snævre livets vej, som vor himmelske Fader har afmærket for dem, som vil komme tilbage til hans nærhed. Må Herren være med os under denne konference, som Han har været med os hidtil.

J. Reuben Clark jr.

Medens jeg sad her i går, var der noget, som fik mig til at tænke på, at jeg er det ældste medlem af general-autoriteterne. Dette er en ære, som tiden har givet mig. Det er en ære, som enhver af mine brødre kan opnå, hvis de vil leve for den. Jeg siger dette, ikke for at prale, heller ikke for at vække sympati, men jeg siger det, for at jeg måske kan gøre brug af, hvad jeg håber kan være en værdifuld erfaring og resultatet af overvejelse.

Jeg har levet længe nok, og år efter år er den viden blevet mig mere og mere bevidst, at det evige evangeliums principper ligger det udenfor min magt at give en fornuftmæssig forklaring på. Ydermere er jeg overbevist om, at der er ingen, som, med mindre han får bistand af Herrns ånd — og der er kun een i denne Kirke og i denne verden, som har retten til at give en fornuftmæssig forklaring, og det er på nuværende tidspunkt præsident David O. McKay, vor profet, seer og åbenbarer — jeg føler, at der er ingen, som med sikkerhed kan give en fornuftmæssig forklaring. Og jeg er endnu mere overbevist om det, ved det som skete i den første kristne kirke, der, da den manglede et overhoved, som var virksomt i de første århundreder, drev bort, fordi de prøvede på at få Guds plan til at stemme med deres egen fornuft, og med de hedenske filosofiers fornuft.

Jeg er overbevist om, at vi må passe meget på, at vi ikke følger disse stier. Nogle af de største kætterier, som krøb ind i den kristne religion, kom gennem ganske få mænd, som for det meste ikke havde nogen virkelig officiel stilling, men som brugte deres tid og deres evner, og de var store, til at prøve på at give en fornuftmæssig forklaring på Jesu Kristi evangelium. Der er nogen sandsynlighed for — de blev kaldt „skolastikere" og resultaterne af deres arbejde „sko-

lastik" — ja, jeg er overbevist om, at vi har nogen tendens i den retning blandt os selv, og jeg håber, at menneskene ikke vil lytte til de mennesker, som ved fornuftmæssige forklaringer påtager sig at få Guds plan til at passe med det, som de synes den skulle være efter deres svage og ikke fyldestgørende fornuftslutninger.

Jeg er taknemmelig for at have levet i disse dage og i denne tidsalder, hvor evangeliet er blevet gengivet. Jeg antager, at der ikke er nogen mand eller kvinde som sætter sig roligt til at tænke — indenfor Kirken eller udenfor Kirken, men specielt udenfor Kirken, for der er kommet lys til os, som er i Kirken — som ikke spørger sig selv: „Hvor kommer vi fra? Hvorfor er vi her? Hvor går vi hen?" Vi sidste dages hellige er blevet instrueret om dette, og denne instruktion er kommet til os gennem den nye åbenbaring.

Abrahams Bog i Den kostelige Perle fortæller os om begyndelsen, hvorledes Herren kom ned blandt fornuftvæsenerne, og som et resultat af hans komme blev der et stort råd i himlen. Optegnelserne i Abrahams Bog, som beretter om rådet, er helliget til at forklare, at der er forskelligheder i Guds skabelse, og forskelligheder blandt fornuftvæsenerne, ikke alle er ens. Herren sagde til Abraham, idet han henviste til denne store gruppe af fornuftvæsener, at der blandt dem var nogle, der var større end andre, og erklærede for Abraham, at han var en af dem der skulle blive herskere.

Jeg vil gerne læse to eller tre vers fra tredie kapitel af Abrahams Bog:

„Og der stod en iblandt dem (denne store gruppe), der var Gud lig; og han sagde til dem, som var hos ham: Vi vil gå ned, thi der er rum der, og vi vil tage af disse elementer og danne en jord, hvorpå disse kan bo."

Jeg beder Dem lægge mærke til følgende to vers, som jeg vil læse, fordi de er fyldt med bestemte store elementære sandheder. Han fortsætter:

„Og vi vil prøve dem (fornuftvæsenerne) dermed og se, om de vil gøre alt, hvadsomhelst Herren deres Gud skal befale dem."

Det var hensigten med jordens skabelse. Vi var alle der, deltog alle deri, vi kendte således planen lige fra begyndelsen.

„Og de, der holder deres første prøvestand, skal forøges; og de, der ikke holder deres første prøvestand, skal ikke få herlighed i det samme rige med dem, der holder deres første prøvestand, og de, som holder deres anden prøvestand (den tilstand, vi er i nu), skal herlighed vorde tildel evindelig." (Abraham 3:24—26).

Således ved vi, hvorfra vi kom, og hvorfor vi er her, og hvordan, til hvilket sted vi skal gå. Hele planen er sammenfattet i disse få ord.

Da vi således kom her for at blive prøvet, har Herren ikke ladet Adam i tvivl om, hvad han skulle gøre, eller hvorledes han skulle gøre det, for Herren gav Adam evangeliet, og evangeliet, som han gav ham, omfattede åbenbaringen og kundskaben om, at der skulle kom-

me en Forløser. De husker, De som kender skriften, at Herrens engel spurgte Adam, hvorfor han tilbød ofringer. Han sagde, at han vidste det ikke, kun at han havde fået befaling til at gøre det. Jeg synes, det er en stor lektie. De, som vil give fornuftmæssige forklaringer, prøv at sige, hvorfor vi gør dette eller hvorfor vi gør hint. Adam satte eksemplet. Hvorfor gjorde han det? Fordi Herren havde befalet det. Og så forklarede Herrens engel ham den store forsoning, som skulle komme.

Nu har det evangelium, som blev åbenbaret til Adam, været i verden i større eller mindre udstrækning, sommetider mindre fra den tid og indtil nu. Det lærer os, hvad vi skal gøre, og hvad vi ikke skal gøre. Vi har aldrig, medens hans Kirke, Kristi Kirke, har været på jorden, været i tvivl med hensyn til disse to punkter.

Man kan undersøge Bibelen angående en eller anden enkelthed om evangeliets principper, indtil Mose tid, med ringe resultat. Men hvis man omhyggeligt læser Moses' Bog i Den kostelige Perle, kan man og vil man derfra samle dette evangeliums store principper, således som de er blevet åbenbaret og som vi lærer dem i dag. Da Moses kom, fik vi de Ti Bud. De er ledestjernen for verdenscivilisationen i dag. Slet de Ti Bud, og man finder mørke.

Jeg henleder opmærksomheden på den kendsgerning, at de Ti Bud, hvert eneste af dem, har et åndeligt element i sig. Der er intet i dem, som, hvis de bliver adlydt, ikke opbygger ånden. Fra den gang og indtil nu har der i verden været, i hvert fald en del, af det store evangelium virksomt. Menneskene har vidst, hvad de skulle gøre og hvad de ikke skulle gøre.

Tiden tillader ikke, at jeg udvikler nærmere hvad vi skal gøre. Vi gør, som det bliver os befalet, så vi kan møde tegnet på vor himmelske Fader, som sagde:

„Thi se det er min gerning og ære at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket." (Moses 1:39).

Det er formålet.

Jeg er lykkelig, meget lykkelig over at Herren ikke alene fortalte os hvad vi skulle gøre, men også har fortalt os, hvad vi ikke skulle gøre.

Han har fortalt os, hvad der vil forhindre os i at opnå udødelighed og evigt liv. I sandhed, vor stilling ville have været sørgelig, hvis vi blot havde fået at vide, hvad vi gerne måtte gøre. Men han har ikke ladet os være i mørke med hensyn til, hvad vi ikke bør gøre.

Og da det at gøre de ting, som vi ikke burde gøre, forskertser den herlighed, som Herren har beredt for os, (og hvis De ønsker at vide dette, da læs Lære og Pagter afsnit 76 og 88), så må vi afstå fra at gøre de ting, som han har befalet os ikke at gøre, afstå fra misgerninger af forskellig slags, afstå fra synd, og fra alle overtrædelser. Og jeg tænkte, at det måske ikke ville være uden værdi, hvis jeg læste for Dem, således at De kunne tænke lidt over nogle af de ting, som vi får at vide vi ikke burde gøre, nogle af de forseelser, vi ikke

burde begå, med den straf for øje, at hvis vi begår dem, vil vi ikke opnå den fulde herlighed, som Herren har beredt for os.

Og jeg vil blot læse nogle få vers fra Paulus. Paulus sagde:

„Thi menneskene skulle være egenkærlige, pengegridske, praleriske, hovmodige spoltelystne, ulydige mod forældrene, utaknemmelige, ryggesløse,

ukærlige, uforlignelige, bagtaleriske, uafholdne, rå, uden kærlighed til det gode,

forræderiske, fremfusende, opblæste mennesker, som mere elske vellyst end de elske Gud,

som have godfryglighedens skin, men have fornægtet dens kraft. Og fra disse skal du vende dig bort .....

Men onde mennesker og bedragere ville gå frem til det værre: de forføre og forføres.“ (II Tim. 3: 2—5, 13).

Det var til Timotheus. Og atter til Timotheus:

„O, Timotheus, vogt på den betroede skat, idet du vender dig bort fra den vanhellige, tomme snak og indvendingerne fra den falskelige, såkaldte erkendelse.“ (I. Tim. 6: 20).

„Lader os ej heller bedrive utugt, som nogle af dem bedrevne utugt, og der faldt på een dag tre og tyve tusinde“.....

„Derfor, mine elskede, fly fra afgudsdyrkelse!“ (I. Kor. 10: 8, 14).

Og det var Paulus' omkvæd, „fly fra afgudsdyrkelse“ og lad ofringerne til afguderne være. Vi sidste dages hellige dyrker ikke afguder, vi dyrker ikke relikvier, vi har ikke helgenskrin. Dog tænker jeg sommetider på, om der ikke findes noget af afgudsdyrkelsen iblandt os. Jeg kalder vore afgudsdyrkere dem, som dyrker pengestykker og jager efter dem.

„Nej! Men hvad hedningerne ofrer, ofrer de til onde ånder og ikke til Gud; men jeg vil ikke, at I skulle få samfund med de onde ånder.

I kunne ikke drikke Herrens kalk og onde ånders kalk; I kunne ikke være delagtige i Herrens bord og i onde ånders bord.“ (I. Kor. 10: 20—21).

Peter sagde:

„Men der opstod falske profeter iblandt folket ligesom der også iblandt eder vil komme falske lærere, som ville liste fordærvelige vranglærdomme ind, idet de endog fornægter den Herre, som købte dem, og bringer en brat undergang over sig selv.“ (II Peter 2: 1).

„Disse seks stykker hader Herren, og de syv er en vederstyggelighed for hans sjæl:

stolte øjne, en løgnagtig tunge og hænder, som udgyder den uskyldiges blod;

et hjerte, som oplænker uretfærdige tanker; fødder, som haster med at løbe til det onde;

den, der som falsk vidne taler løgn; og den, som kommer trætter af sted mellem brødre.“ (Ordspr. 6: 16—19).

Jeg læste dette for at vise Dem, at Herren ikke har ladet os være i uvidenhed om de ting, nogle af dem, som vi ikke skulle gøre. Vi føjer disse til de Ti Bud.

Nu, mine brødre og søstre, frelsen er vor, hvis vi blot vil leve for den. Vi vil forskertse den, hvis vi gør de ting, som hans profeter har erklæret for os, at vi ikke skulle gøre. Jeg gentager, læs afsnit 76 og 88, og se, hvad Herren har lagt op til os, hvis vi efterlever evangeliets principper.

Mine brødre og søstre, den, som vil læse, behøver ikke være i tvivl om den store fremtid, der ligger foran os, han vil ikke være i tvivl om det sted, hvor vi går hen, eller om dem, vi vil være sammen med der; han vil ikke være i tvivl om, at de evigheder som skal komme, i glæde og lykke vil være det værd, at vi opiver alle de såkaldte fornøjelser i dette liv, som det forlanges af os, at vi skal afstå fra.

Jeg er sikker på, at prisen er afholdenheden værd. Og når alt kommer til alt, så er alle de ting, som det forlanges af os, at vi skulle afstå fra, ting, som vil nedsætte vor målestok for glæden, nedsætte vor målestok for livet, nedsætte vor respekt for menneskeheden, og menneskehedens respekt for os, og efterlade os som skyldnere til hele rækken af kristne dyder.

Må Herren hjælpe os til at holde hans bud, hjælpe os til at gøre os fortjent til det, han har beredt for os.

Og jeg bærer mit vidnesbyrd for Dem i dag, at Gud lever, at han hører og besvarer vore bønner, for han har hørt og besvaret mine. Jeg bærer mit vidnesbyrd for Dem, at Jesus er Kristus, at han er Guds Søn, verdens Forløser, Opstandelsens Førstegrøde, at gennem hans forsonende blod skal hele menneskeheden blive frelst, det vil sige skal opstå, og at de, som holder budene, og lever det liv, som han gav og levede, vil få en evig herlighed i det celestiale rige.

Jeg bærer mit vidnesbyrd for Dem, at Joseph Smith virkelig havde et syn, at Faderen og Sønnen besøgte ham, at hellige engle kom til ham, at præstedømmet, Guds hellige præstedømme, som havde været tabt for jorden i århundreder, blev gengivet til jorden ved ham, at de som har efterfulgt ham i hans høje og store kald som præsident for Kirken, Kirkens præsiderende højpræst, har de samme rettigheder, den samme myndighed, som han holdt, lige fra Josephs tid ned til præsident McKay, som holder de rettigheder, udøver de funktioner, besidder hele præstedømmets åndelige magt, som Joseph havde, og at denne Kirke vil fortsætte med at gå fremad, at de, som følger efter præsident McKay, vil nyde de samme privillegier, den samme myndighed og udøve de samme funktioner.

Der er ingen tvivl om dette, mine brødre og søstre, og hvis vi blot kunne bringe dette ind i vort hjerte og forstå det, gøre det til en del af os selv, ikke blot et udtryk, ikke blot tjene med læberne, men med handling, vil dette folks magt være ubegrænset.

Må Gud give dette til os alle, og må hver af os få det vidnesbyrd, at vi skal fortsætte med at udsprede evangeliet i verden, fortsætte med at opbygge vor egen Kirke, og give os selv personlig, som en følge af alt dette, evig frelse i hans celestiale rige, beder jeg ydmygt i Jesu Kristi navn. Amen.

Fortsat artikel:

MORMONEN

Af Marcus Bach.

Den virkelige triumf, den kolossale bedrift, lå i de næsten firsindstyve tusind religiøse nomader, som stolede lige så meget på Brigham Young, som nogen nogensinde havde stolet på Joseph Smith. Disse omvendte, frugten af missionærernes arbejde, kom fra England og det øvrige Europa med næsten to tusind om året mellem 1848 og 1856. Kirken havde oprettet „Det evige Emigrationsfond". Kirken bragte dem så langt som til Coralville, Iowa, mormonernes håndkærre-centrum. Her blev en troendes tro stillet på den yderste prøve. Her kunne han fremstille en håndkærre af træ med jern-hjul på ca. fem fod i diameter. Nøddetræsstænger tjente som håndgreb, og den seks fod brede kasse blev lavet så let og så holdbar som mulig.

Hvis den troende stadig ønskede at følge profetens forjættelse og stole på præsident Youngs syn, kunne han skubbe eller trække denne torturbefordring fjorten hundrede miles til en dal på den anden side Klippebjergene. Tusinder valgte at gøre dette. Vestpå langs vejen til det forjættede land oprettede de mormonlejre og kaldte dem Israels lejre. Med pionerernes opfindsomhed plantede den ene gruppe, den anden gruppe passede og den tredie høstede den magre høst. Stadig drog de videre. Seks tusind døde på vejen.

Orson Pratt, som førte en dagbog, prøvede at beskrive scenen:

> „Forårsregnen er kommet. Den skyller ned i strømme. Ved stor anspændelse er en del af lejren blevet i stand til at komme seks miles frem, medens andre vogne stikker fast i det dybe mudder. Vi er nødt til at hugge krat og grene og lægge dem i bunden af vore telte for at forhindre vore senge i at synke ned i mudderet. Vor føde er barken af træerne".

De kæmpede mod vejret på hver årstid, kæmpede mod fjendtlige indianere i hver egn og overvandt frygt for nederlag i hvert kompagni. Sommetider blev de frelst ved snarrådigheden og tapperheden hos en George A. Smith, som sagde: „Hvs der ikke er nogen Gud i Israel, er vi en stakkels flok fyre, der er blevet suget med. Men jeg går fremad med min familie, og Herren vil åbne vejen!"

Sommetider var en god sang lægemidlet:

Vor tro er med vor kærre,
vort hjerte med den er;
vi ledes af Vor Herre,
moderne rejsen er.

Hurra for Israels Lejre,
Hurra for kærre-plan,
Hurra, vi vil nu sejre
med vogn og oksespand!

Altid var det tro. I årevis kom vognene og håndkærrerne beslutsomt til lejrene ved vejsiden, med børn, der var halvdøde af kulde og børn, der var halvdøde af sult eller lykkelige børn, altsammen afhængigt af vejret og Guds gavmildhed. I årevis blev pionererne ved med at drage mod den nedgående sol, tiltrukket ved den tryllеformular af et slagord, der var så karakteristisk amerikansk: Frihed til at dyrke Gud og frihed til at arbejde. Død og begravelse, fødsel og smerte, tragedie og terror kunne ikke holde dem tilbage.

Altid var det tro. Sønnerne af Utah pionererne standsede ved mere end halvtres hellige steder langs deres jubilæums-rejse. „Prærievognene" blev kørt ærbødigt derhen, lederen af karavanen ledede en gudstjeneste og holdt bøn, og endnu en gang blev historierne fra mormonernes fortid fortalt:

Her ved Winter Quarters, i efteråret 1846, blev næsten tusind huse bygget af de hellige. Nogle var af ler, nogle af tømmer. Skorstenene blev lavet af græstorv, skåret ud i form af mursten. Nogle af tagene blev dækket af mudder. Sneen lå dybt, og vinden var kold. Sygdom forårsagede mange dødsfald. Omkring tre hundrede mormonflygtninge døde her den første vinter.

Her ved Independence Rock, Wyoming, klatrede Wilford Woodruff op på det højeste punkt på nordsiden af klippen og bad en takkebøn til Gud. Medens han stod her, så han, at missiourianerne begravede en kvinde. Han fik at vide, at hun var den tredie i familien, der døde på rejsen.

Dette er Martin's Hollow, Wyoming. Tidlige snestorme overraskede flokken, der talte 575 personer med 146 håndkærrer. Der var intet læ. Ulvene hylede omkap med de kolde vinde. Pilgrimme omkom. Ligene blev begravet i snedriverne, fordi de overlevende var altfor udmattede til at grave dybe grave i den frosne jord. Budskab nåede Brigham Young, og han sendte hjælpevogne ud. De nåede flokken her og så, at 56 af de rejsende var omkommet. Blandt de overlevende var Nellie Pucell, som var omkring ti år gammel. Hendes forældre var døde på rejsen. Hun havde forfrysninger i benene, og med uforarbejdede instrumenter blev begge hendes ben amputeret ved knæene, og resten af sit liv måtte Nellie Pucell vralte afsted på stumperne af sine ben. Alligevel blev hun gift og bragte seks dejlige børn til verden.

Vi er samlet ved Rock Creek! Dette er stedet for tragedien, der hændte James G. Willies håndkærre-selskab, der blev overrasket ved de tidlige snestorme. Det mistede 66 af sine omkring femhundrede emigranter. Vi står, hvor de er begravet i en fællesgrav.

Så kom den dag, da vi nåede Utahs grænse tredive miles vest for det gamle Fort Bridger. Det var her, mændene i den fremrykkede mormon-forpost fik at vide, at de aldrig kunne komme over bjergene. Eller, hvis de kunne komme over, ville de kun finde øde ørkener, en død sø og døden.

Brigham Young sagde: „Vi vil gå fremad." Coyote Creek, Echo Canyon, Henefer, Big Mountain ..... I seksten pinefulde dage kæmpede pionererne sig gennem de sidste halvfems miles, til Orson Pratt og Erastus Snow endelig, den 21. juli 1847, kom ind i dalen.

Her ventede de på Brigham Young, som var blevet efterladt bagude på grund af et anfald af bjergfeber. Han kom tre dage senere i Wil-

ford Woodruffs vogn og blev hilst med spørgsmålet: „Er vi rejst hele denne vej bort fra vore undertrykkeres tyranni blot for at blive fanget i ørkenens slaveri?"

Brigham Young sagde: „Dette er stedet."

Gennem Emigration Canyon rullede vor luksus-karavane til de jublende råb fra tusinder af velkomsthilsende. Det øverste af vognene var blevet skyllet rent til denne hjemkomst, okserne var blevet skrubbet, batterier af filmsapparater var opstillet på hver en høj, musikkorps spillede, og flag og bannere vajede.

Kirkens ærværdige præsident, George Albert Smith, og Utahs guvernør, Herbert B. Maw, sluttede sig nu til processionen. Politiet holdt mængden tilbage. Politieskorter banede vej med hylende sirener. I det fjerne hævede spirene på det store tempel sig over den bjergomkransede mirakel-by, Salt Lake City; rundt om den lå den forjættede dal som Guds have under en skyfri himmel.

Et højtideligt hys! lød gennem den store skare på halvtredssindstyve tusind, da vi standsede foran et gigantisk monument, der var rede til at afsløres. Ved en serie højtidelige ceremonier blev felterne

Monumentet „Dette er stedet".

på fodstykket af 300.000 dollars monumentet „THIS IS THE PLACE" indviet. På toppen af midtersøjlen stod statuer af Wilford Woodruff, Heber C. Kimball og Brigham Young. Det var dette monument, om hvilket en katolsk prælat sagde: „De vil bemærke, at her i ly af dette monument er samlet repræsentanter fra alle religioner. Der vil de forblive i al fremtid. Er det for meget at håbe, at den fysiske samhørighed ved dette monument kan blive et symbol på en åndelig enighed i vort liv?"

Det så virkelig ud, som om verden og repræsentanter for alle trossamfund var kommet til mormonernes industririge for at byde pionererne velkommen. En fem miles lang parade og en tale af præsident Smith omdannede Salt Lake City til en religiøs festplads. Der var koncerter i det akustisk fuldkomne mormon-tabernakel, festoptog og skuespil og festlige sammenkomster. En periode af hedensk mistillid og mistro var endt, og der var blevet indledt en æra af tankevækkende betragtninger over, hvad denne de engang arveløses kirke havde at tilbyde.

Hvad kunne den have at tilbyde mig? Nu, da jeg stod i den hellige by, hvor meget svarede den så til Ted Logans forudsigelse? Ud af min nære tilknytning til de rejsende på turen var der vokset et utal af tænkevækkende indtryk. At menneskene efterlevede Visdomsordet var rosværdigt, men ikke sensationelt. De tog det som en selvfølgelighed, at varm chokolade var lige så godt som kaffe, og kakao lige så velsmagende som te. Det var sandsynligvis den eneste moderne karavane, som nogensinde har krydset det halve af fastlandet uden at tænde en cigaret. Kirkens lov havde lært dem, hvorledes de skulle klare sig uden at bande, og hidsigheden blev holdt i tømme, selv når turen var vanskelig. Som en, der „kørte på tommelfingeren" og var en kritisk iagttager, nåede jeg Salt Lake City med det indtryk, at for den sande mormon er en religion ikke en religion, med mindre den efterleves, og tro er ikke tro, med mindre den dækker alle omskiftelser. Deres liv bar vidnesbyrd om deres tro. Jeg var taget med på turen for at lære noget om mormonernes historie, men jeg opdagede, at det var mormonernes liv, der var skrevet i pionervejen fra Nauvoo til Utah, en stat, hvor tre femtedele af befolkningen tilhører de sidstedages helliges organisation. På hundrede år havde denne Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige indtaget sin betydningsfulde plads blandt de største og mest indflydelsesrige sekter i vor nation og i verden.

At jeg var kommet til denne erkendelse, glædede min omvendte ven, da jeg næste gang så ham. Ted Logan var glad over, at Salt Lake City havde lært mig nogle karakteristiske træk om mormonismen: Kirken repræsenterer det største religiøse andelsforetagende i verden; sætter flere erhvervsgrene i gang end nogen anden åndelig organisation; har en virkningsfuld velgørenhedstjeneste, har stiftet en mønster-velfærdsplan, kan med rette opvise en rekord i tiendebeta-

ling, som ikke kan overgås af nogen af de større sekter nogetsteds: har givet Utah flere studenter, der er indskrevet på højskoler og universiteter, end nogen anden sekt i nogen anden stat i forhold til befolkningens størrelse; har den højeste morallov i nogen sekt af samme størrelse; hævder at være den mest demokratiske kirke både i administration og åndelig politik. Formet nøje efter den apostoliske tradition består kirken af en præsident, De Tolv Apostles Råd, assistenter til De Tolvs Råd, De Halvfjerds' Råd og Det Præsiderende Biskopråd. Denne stærkt kontrollerede organisation indbefatter det lokale sogn eller ward, Zions stave, bestående af et antal wards, og missionen, der almindeligvis består af en gruppe stater.

Ted var taknemmelig over, at jeg havde lært disse almindelige enkeltheder, men han var temmelig uinteresseret i den fanfare, som havde ledsaget slutningen af turen.

„Så du på præstedømmets realiteter?" ønskede Ted at vide.

„Jeg har været inde i et mormon-tempel," parerede jeg.

„Det kan du ikke have været. Ingen ikke-mormoner får tilladelse til at komme indenfor. Kun mormoner med god anseelse har lov til at komme derind."

„Ikke desto mindre *har* jeg været inde i et mormon-tempel," påstod jeg. „Jeg er blevet vist rundt i templet ved Idaho Falls."

„Åh, nu forstår jeg det," indrømmede han. „Det var, før det blev indviet. Ja, så kan du have fået tilladelse til at gå derind. Hvad fandt du der?"

(Sluttes).

Templet i Idaho Falls.

To unge Missionærer parat til at begynde Dagens Husbesøg. Til venstre Myles C. Jones, 22 Aar Han er fra Washington og læser til Læge. Ved Skovarbejde i Ferierne har han tjent Penge til sin Udsendelse. Missionærerne skal nemlig selv afholde alle Udgifter! John Boyd Nielsen, 22 Aar, kommer fra Californien og læser til Ingeniør. Hans Fader betaler for ham. Nielsen er en fremragende Basketball-Spiller.

Paa Kongens Nytorv har to Missionærer taget Opstilling med deres Staffeli, paa hvilket staar en Bog, der i Billeder fortæller om Kirkens Arbejde. Manden nærmest Staffeliet er Paul C Jensen, 21, Barberlærling fra Wyoming Ved Siden Glen G. Vincent, 21, fra Utah. Han læser til Lærer Forældrene betaler for dem begge to

Kranfører Dahl-Olesen, Stationsvej 3 to kvindelige Missionærer. Juanita Texas og faar økonomisk Støtte til lien. Ellen S. O'Brian, 52, stammer fr med tre voksne Børn, som betaler Or

Jeg har daarlig Tid i Dag! siger Olga Grosmann, Aagade 134 Jam maaske vi maa komme igen en anc Dag? siger de to unge Damer. De begge fra Utah. Nola Johnston, mid Billedet, er 22 Aar og lærer Bogholde Hendes Fader er Jernbanemand, Mo ren Inspektør ved en Vaabenfabrik betaler for hende. Francille B. Hans 22, arbejder paa Kontor og har selv s ret Penge sammen til sin Udsendel

TO UNGE MISSIONÆRER RINGER PAA DØREN

Billedbladet i København bragte den 2. september 1952 hosstående artikel om missionærerne i København.

Det ringer paa Døren, og udenfor staar to unge Mennesker, der paa gebrokkent Dansk fortæller, at de kommer fra Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Hvis De byder de unge Mennesker indenfor, vil de fortælle følgende: Menighedens Hovedkirke, grundet af Mormonerne, er Templet i Salt Lake City i Staten Utah. Menigheden blev for ca. 100 Aar siden grundet i Staten New York af Joseph Smith. Han paastod, at Jesus aabenbarede sig for ham og gav ham Ret og Magt til at genoprette sin Kirke paa Jorden. Joseph Smith samlede omkring sig Folk, der snart paa Grund af Forfølgelse drog med Vest, hvor de grundlagde Staten Utah. En af Hovedtankerne hos De Sidste Dages Hellige er, at Børnene først døbes, naar de er 8 Aar. Endvidere prædikes Afholdenhed fra Spiritus, Kaffe, Te og andre Stimulanser samt et absolu «sædeligt» Levned. Evangeliets U bredelse er ikke overladt til profe sionelle Prædikanter. Alle Menigh dens Medlemmer lærer Princi erer i deres Religion at kende, saa de ka sendes ud i Verden for selv at fo kynde. I Øjeblikket har Kirken Mi sioner i 30 forskellige Lande, og c 3500 Missionærer arbejder. I Danmar er ca. 100 Missionærer, deraf 20 i K benhavn. Det er for de flestes Ve kommende unge Mennesker, der ha et eller andet Erhverv hjemme, me af Kirken er blevet kaldet til at mi sionere i to Aar. Inden Udsendelse faar Missionærerne et Kursus i de Lands Sprog, de skal besøge. Naar sa mange af de Missionærer, der opho der sig i Danmark, har sen-Navn skyldes det, at et Flertal af Morm nerne har danske Forfædre.

0, Herlev, har faaet Besøg af
Flinders, 29, kommer fra
t Missionsarbejde fra Fami-
Salt Lake City. Hun er Enke
holdt i Danmark for hende.

I Fælledparken havde Spvvognsmand Erik Frederiksen, Haraldsgade 96, slaaet sig ned med Kone og Datter for at nyde Eftermiddagskaffen, da de fik Besøg af Richard P. Ivie, 26 Aar og Ingeniørstuderende, samt Howard C. Petersen, 22 Aar. De er begge fra Utah. Petersen har sparet Penge til sin Missionsgerning ved at arbejde som Faarehyrde. For Ivies Vedkommende betaler Forældrene.

De, der interesserer sig for Missionærernes Budskab, bliver inviteret til Møde. Eller man tilbyder at arrangere et Bønnemøde i Hjemmet. Et saadant overværer vi hos Frisørmester E. Wadt og Fru Else. Filosofvænget 22. Ægteparret (i Sofaen) har Besøg af den 21-aarige Landbrugsstuderende Willis O'Gurr, Utah, og William M. Hansen, 73 Aar, Idaho. Hansen har en Bedemandsforretning

Forældre og ni børn medlemmer af Kirken.

I den danske mission findes en familie på tolv personer, som alle, med undtagelse af en søn, er medlemmer af Kirken. Det er familien P. Kristensen, Krustrup, Hjørring gren. Beretningen om, hvorledes denne familie er kommet ind i Kirken, er en beretning om tro og ydmyghed. De skriver selv således:

Det mest kostbare vi ejer, er vort vidnesbyrd om vor Fader i Himlen, og vi er taknemmelige hver gang, vi har anledning til at fortælle om, hvorledes vi er blevet medlemmer af Hans Kirke. —

De første missionærer kom til vort hjem om foråret 1948, de blev inviteret ind, og de begyndte at forklare os om det store budskab, de var kaldet af Gud til at gå ud at forklare menneskene, og som de nu kom for også at tilbyde os. Fra den første dag, missionærerne kom i vort hjem, fik vi en følelse af, at de virkelig bragte et budskab fra Gud, det var som om de ikke kom alene, men der kom sammen med dem en følelse af, at Guds Ånd var tilstede. —

Vi begyndte at undersøge Kirkens lærdomme, holde husmøder og komme til Kirkens møder, og jo mere vi hørte, jo bedre forstod vi evangeliet og hensigten med livet, og lidt efter lidt gik det op for os, hvor meget det var, der blev tilbudt os, hvis blot vi var villige til at modtage. Vore tanker og følelser dengang kunne vist bedst sammenlignes med det, Alma fremførte i sin prædiken, og som læses i det 32. kap., vers 27—34: „Men hvis I vil vågne op og bruge jeres evner, prøve mine ord og udøve blot den mindste smule tro, ja, om I ikke kunne gøre andet end blot ønske at tro, lad da det ønske virke i jer, til I tror så meget, at I kan modtage en del af mine ord. Nu vil vi sammenligne ordet med et sædekorn. Hvis I giver plads til, at et sædekorn kan sås i jeres hjerter, og det er ægte eller godt, og I ikke kaster det ud ved jeres vantro og derved sætter jer op imod Herrens Ånd, da vil det begynde at svulme i brystet, og når I mærker denne svulmen, vil I begynde at sige til jer selv, det må sandelig være en god sæd, eller ordet er godt, thi det begyndte at fylde min sjæl, ja, det begynder at oplyse min forstand, ja, det begynder at blive mig behageligt. Vil det ikke gøre jeres tro større? Jeg siger jo, men alligevel er den ikke bleven til fuldkommen kundskab. Men når sæden svulmer og spirer og begynder at vokse, da er I nødt til at sige, at sæden er god, thi den svulmer og spirer og begynder at vokse. Og er I sikker på, at det er en god sæd? Jeg siger ja, thi hvert sædekorn frembringer efter sit eget slags. Om sæden derfor vokser, da er den god, men dersom den ikke vokser, da er den ikke god og skal kastes bort. Og da I har gjort forsøget og plantet sæden, og den svulmer og spirer og begynder at vokse, må I sandelig vide, at sæden er god". Vi følte virkelig, at den sæd, der var sået i vore hjerter, var en god sæd, og vi kunne glæde os over, at den voksede. Vi fik evangeliets forskellige principper forklaret på en klar og tydelig måde. Mis-

Familien P. Kristensen, Krustrup.
Forreste række fra venstre: Elna, Ruth, Sara Kristensen, Peter Kristian Kristensen, Anna, Richardt.
Bageste række fra venstre: Karen, Peer, Doris, Kristian, Poul Erik, Marie.

sionærerne forstod altid at give os netop det, vi til de forskellige tider var i stand til at forstå og acceptere. Mange gange blev der læst for os fra Mormons Bog fra Moroni 10: 4—5: „Og når I modtager disse ting, formaner jeg jer til at adspørge Gud, den evige Fader i Kristi navn, om disse ting ikke er sande; og dersom I beder af oprigtigt hjerte og med trofast forsæt samt med tro på Kristus, da vil han åbenbare sandheden deraf for jer gennem den Helligånds kraft. Og gennem den Helligånds kraft kan I kende sandheden i alle ting". Vi kan bære vidnesbyrd om sandheden af disse ord. Vor himmelske Fader har bønhørt os, og gennem den Helligånds kraft har han åbenbaret sandheden for os. I de ca. 2 år, der gik inden nogen af os blev medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, fik vi vidnesbyrd om sandheden af mange af Guds forjættelser til menneskene, og vi fik vidnesbyrd om sandheden af det budskab, der var blevet bragt os. Vi er Gud taknemmelige, fordi vi er medlemmer af hans Kirke, og det er vor bøn, at vi altid må være villige til at gøre det, Herren vor Gud forlanger af os.

Familien P. Kristensen,
Krustrup.

Til dette kan vi føje til, at denne familie i sandhed har evangeliets ånd, de finder ikke fejl hos andre, men ser altid efter det gode og det, som betyder noget. Den store kærlighed og det ubrydelige sammenhold indenfor familien er et strålende eksempel for os alle. Ved de dejlige husmøder, som til stadighed afholdes hos dem, mærker man, at Guds Ånd altid er tilstede. Alle er villige til at udføre de ting, de bliver bedt om, og har evner til at forkynde evangeliet, både gennem tale og musik. Deres hjem er en gård, 5—6 km fra Hjørring, men sjældent forsømmer de et eneste møde. Og det er altid en glæde at besøge dem og se det smukke familieliv. Enhver er altid hjertelig velkommen, og deres bord er altid stort nok til en person mere.

De første af familien, fem døtre, blev døbt den 29. oktober 1950, og resten i løbet af 1951. Der er nu kun en søn, der ikke er døbt, men vi håber, at han også en dag vil slutte sig til Kirken.

De har allesammen stillinger indenfor Kirken: Faderen, Peter Kristian Kristensen, er første rådgiver i Søndagsskolen, og alle de hjemmeværende børn har forskellige stillinger indenfor Hjørring gren. En datter er sygeplejerske i København, en søn er for tiden soldat, og en anden søn arbejder i Fredensborg. Søster Sara Kristensen, moderen, spiller violin, og alle børnene har lært at spille et eller andet instrument, de fleste af dem kan spille orgel eller klaver.

Må Gud altid velsigne denne familie, og må vi alle lære af det vidunderlige eksempel, de viser os.

I Holbæk Amtstidende har i maj 1952 været offentliggjort uddrag af nogle breve fra frugtavlskonsulent Sander Nielsen, Nykøbing F., som har været på en 3 måneders Marshall-studierejse til U. S. A. Af disse breve citerer vi følgende om Utah:

Ro og velstand præger mormonstaten Utah.

Nu har jeg været en uge i Salt Lake City med ture rundt i mormonstaten Utah. Staten ligger midt i den store bjergkæde Rocky Mountains, hvis sneklædte toppe rejser sig til 4500 meters højde. Den store saltsø er en død so med et indhold på 21 % salt. Den ligger 1500 meter over havets overflade.

I dalene mellem bjergene grundlagde mormonerne, et par hundrede ialt, deres bosættelse i 1847. Egnen var nærmest orken, og regnmængden så ringe, at jordbruget så godt som udelukkende er baseret på kunstig vanding.

Dette kun ca. 100 år gamle samfund tæller nu 680.000 mennesker, hvoraf ca. 180.000 bor i Salt Lake City. 68 % af den nuværende befolkning hører til Mormonkirken. De fleste er 2. eller 3. generations europæere — mange danske og andre skandinaver.

En mand fra landbrugsministeriet i Washington udtalte, at staten Utah hører til den del af Amerika, der har den højeste levestandard,

den bedste sociale opbygning og det bedste uddannelsessystem, og alt dette skabt under de vanskeligste vilkår.

Mine indtryk kan kun bekræfte denne udtalelse. Såvel by som land bærer præg af ro og velstand.

Landet har en smuk og storladen natur, rundt om byen her rejser bjergene sig stejlt, og på toppen glitrer sneen hvid i denne majdags bagende sommersol. I de brede dale strækker grønne marker og frugtplantager sig helt op til bjergvæggene, og i de smalle dale (canyons) finder man helt uberørt natur med brusende bække, skovvildnis og fantastiske klippeformationer. — Her lever endnu elsdyr, og i floderne bygger bæverne deres berømte dæmninger. Det er rigtig et land for turister, den stærke trafik på vejene og de moderne og store hoteller tyder da også på, at staten har en betydelig indtægtskilde i turismen.

Vandet er det store problem i Utah.

Utah er stor i udstrækning, men kun ca. 5 % eller 300.000 tønder land er dyrket — andre 300.000 tønder land kan dog opdyrkes, når de nødvendige anlæg for overrisling bliver bygget. Vand er der nok af, det strømmer ned fra bjergene hele sommeren, men vandet er alligevel det store problem.

Vanskelighederne ligger i at regulere tilstrømningen og føre det derhen, hvor det skal bruges, samt at forhindre oversvømmelser. Det er et almindeligt syn at se sandsække opstablet på udsatte steder — man frygter oversvømmelser i den kommende tid, når den store issmeltning fra bjergene finder sted.

Landbrugsproduktionen her i Utah består hovedsagelig af mejeriprodukter samt frugt og grøntsager. Dette sidste udgør ca. 20 % af den samlede produktion. Der dyrkes fersken, abrikos, pærer og æbler, som for det meste sendes i frisk tilstand til markederne i de store industriområder i oststaterne. Landet er iøvrigt rigt på mineraler, og der udvindes jern, kobber, kul og olie, som danner grundlag for en betydelig industri.

Efterlysning.

Er der nogen af „Stjernen"s abonnenter, der har et eksemplar af februar-nummeret for i år, som De ikke har brug for, og som De vil være villig til at overlade os?

Dette nummer er fuldstændig udsolgt, og da vi mangler nogle eksemplarer af det til nye abonnenter, ville vi være meget taknemmelige, hvis nogle af vore gamle abonnenter vil hjælpe os med at skaffe det. Se efter blandt Deres gamle blade, og såfremt dette nummer, altså nr. 2, februar 1952, alligevel ligger til ingen nytte, vil De gøre os en stor tjeneste ved at sende det til os. Selvfølgelig vil vi godtgøre Dem, hvad det koster.

Eventuelle numre bedes sendt til Skandinaviens Stjerne, Priorvej 12, København F.

På forhånd tak!

Kirken ude omkring.

Fra Salt Lake City er kommet meddelelse om, at Don B. Colton, lederen af Missionærhjemmet i Salt Lake City, er afgået ved døden, 75 år gammel, efter 10 dages sygdom.

Foruden at lede Missionærhjemmet, hvor tusinder af Kirkens missionærer kom til at kende ham, virkede broder Colton som medlem af General-bestyrelsen for søndagsskolerne. Fra 1934—38 var han missionspræsident for de østlige stater, og i mange år va han stavspræsident for Uintah Stake. Foruden disse stillinger i Kirken har han haft forskellige poster i det politiske liv i U. S. A.

Deseret News skriver i sin leder:

„For Don B. Colton var denne verden en oplevelse, som skulle nydes for det gode, som kunne udføres i den, for de venner, som man kunne få, og for den personlige udvikling, som man kunne gennemgå. Han nød den i fuldt mål.

Heldige var de tusinder af unge mænd og kvinder, som fik deres første virkelige indsigt i missionærarbejdet under hans kærlige ledelse af Missionærhjemmet. Heldige var de andre tusinder, hvis liv blev dannet efter hans undervisning, enten gennem hans klare, skarpsindige lektier eller gennem hans personlige medvirken.

Heldig var i sandhed Utahs befolkning at have en sådan mand til at repræsentere os i nationens hovedstad, en mand, hvis pionerafstamning og egen pioner-erfaring gav ham kærlighed til selvtillid og uafhængighed, og som ærligt og uden at gå på akkord kæmpede for disse principper gennem 12 år i Washington.

Don Colton kendte tidens værdi. Han betragtede spild af tid som en ugudelig synd. Hans eget liv — stavspræsident, missionspræsident, medlem af General-bestyrelsen for søndagsskolerne, medlem af Repræsentanternes Hus i Utah, af Senatet i Utah, og af Repræsentanternes Hus i Washington, Missionærhjemmets leder, forfatter og lærer, fader og ægtemand — vidner om sandheden af dette hovedprincip.

Han var en beskeden, fordringsløs mand, aldrig kunstlet, aldrig fordringsfuld, altid rig og dyb og vækkende i sin tænkemåde og i sin undervisning. Hans død betyder et virkeligt tab for Kirken og for staten. Med stolthed over en sådan mands liv forener vi os med hans venner i at udtrykke vor deltagelse overfor hans efterladte hustru og øvrige familie."

„Nyt fra hjælpeorganisationerne"

Kvindelig hjælpeforening.

Mine kære søstre i den danske mission!

Før vi forlod Salt Lake City for at drage ud i missionsmarken, havde jeg det privilegium at få lejlighed til at tale med vore elskede

søstre i Kvindelig hjælpeforenings General-hovedbestyrelse, søster Belle S. Spafford, søster Marianne C. Sharp og søster Velma N. Simonsen.

De er troens, retskaffenhedens og forståelsens sande kvinder. De elsker deres arbejde, og de elsker medlemmerne af Kvindelig hjælpeforening, hvorsomhelst de findes.

Ingen bøn er for lille, ingen pligt er for stor for dem i det kald, de tjener. De betjener søstrene i denne mission og i alle missioner og stave over hele verden.

Søster Spafford gennemgik de danske rapporter fra sidste år, og de er alle meget stolte over det arbejde, der er udført. Søster Spafford sagde, at den danske Kvindelige hjælpeforening var en af de allerbedste, og hun håber, at vi vil fortsætte det gode arbejde. De er stolte over vore rapporter og stoler på, at Kvindelig hjælpeforening her vil vokse og trives gennem søstrenes fortsatte anstrengelser.

De bad mig overbringe de allerbedste hilsener og ønsker om fortsat held og lykke for den danske mission.

Kan vi gøre andet end at leve op til dette kald? Følge, hvor de leder os, og lære lykken ved at tjene og glæden ved at hjælpe andre. Vi har brug for hver eneste søster i grenen i Kvindelig hjælpeforening, og hver eneste søster har brug for Kvindelig hjælpeforening.

Ingen anden kvindeforening i verden giver mere lejlighed til at tjene vore medmennesker end Kvindelig hjælpeforening. Og husk altid på, at det er den eneste kvindeforening på jorden, der blev organiseret af en Herrens profet.

Vi bør føle, at vort medlemsskab i Kvindelig hjælpeforening er en uvurderlig ting at eje. Lad os arbejde sammen i fred og enighed og ved vore forenede anstrengelser hjælpe med til at få Kvindelig hjælpeforening i den danske mission til at vokse og trives.

Husk, at i enighed er der styrke.

Sammen med søster Spafford sender jeg mine bedste hilsener og gode ønsker til alle mine medarbejdere i Kvindelig hjælpeforening.

Deres hengivne søster
Mary G. Sørensen,
Præsidentinde.
Kvindelig hjælpeforening hovedbestyrelse.

København. Kvindelig hjælpeforenings sangkor fra København, under ledelse af søster Valborg Johansen, aflagde søndag den 17. august besøg i Hälsingborg.

Missionærerne og medlemmerne i Hälsingborg modtog koret med enestående gæstfrihed, og ved en lille hyggelig sammenkomst om eftermiddagen blev der serveret lækre forfriskninger, som var tilvirket af de svenske søstre, for alle de tilrejsende gæster.

Om aftenen var Hälsingborg grens ordinære møde i den smukke kirkebygning overdraget koret, som i sang og tale tolkede evangeliet, og derunder specielt Kvindelig hjælpeforenings budskab, for de svenske søskende og venner, der havde fyldt salen til sidste plads. Efter mødet udtrykte tilhørerne deres dybtfølte tak og begejstring for korets indsats, som sikkert også har bidraget til at styrke og opmuntre medlemmerne i Hälsingborg og give dem ny inspiration.

Efter mødet vendte korets medlemmer, ialt 12, sammen med missionærer og søstre fra Helsingør, som havde ledsaget dem, tilbage til Danmark efter en i alle måder vellykket tur. *M. K.*

Silkeborg. Tirsdag den 5. august afholdtes en fest for de ældre søskende i Silkeborg gren. Før de gik ind til det festligt dækkede bord, fik alle damerne en brystbuket og alle herrerne en knaphulsblomst. Der serveredes suppe med boller, kød med peberrod og is. Vi havde forskellig underholdning, bl. a. sang og oplæsning, og vi havde den glæde at have besøg af en broder Andersen fra Californien, han var 80 år, og det var 50 år siden han rejste fra Danmark. Broder Andersen var meget taknemmelig for den dejlige aften, og midt under festen stod han op og sang for os.

Der var ialt 22 tilstede ved festen, og de søskende, der var under 60 år, betalte kr. 3,50 pr. kuvert.

Det var virkelig en glæde at lave denne fest for de ældre søskende, de var alle så taknemmelige og glade for den.

Kvindelig hjælpeforenings bestyrelse
Silkeborg.

Søndagsskolen.

„Thi intet menneske er så retfærdigt på jorden, at han kun gør gode gerninger og aldrig synder." (Præd. Bog 7:20).

At finde fejl er farligt. Det bliver let til en vane; og derefter breder det sig som en sygdom i hver tanke og hver handling. Det driver glæden bort og forjager lykken.

Der findes fejl hos hvert menneske og ved hver ting der er lavet af mennesker. Se efter dem, og de vil være der. Der findes også dyder hos hvert menneske og ved hver ting, der er lavet af mennesker. Se efter dem, og de vil være der. At dvæle ved fejlene skaber mistillid og dårlige følelser; at betragte dyderne skaber tillid og avler kærlighed. Enhver, der vandrer sammen med verdens fejl, rejser i mørke, indesluttet af natten, medens den, der søger verdens dyder, lever i dagens klare lys.

Mennesket er af guddommelig oprindelse. Derfor stræber han midt i den onde fristelse efter det gode og efter dyden. I alle mennesker, undtagen i ganske få, overgår dyderne fejlene. Verden er i det væsentlige god af karakter, skønt den ofte er kommet på afveje med hensyn til sandheden. Kunne man fortælle om alle de gerninger, om al den venlighed, der daglig udøves af mennesker for mennesker over hele verden, ville vi bedre forstå menneskehedens varme og ømhed, og dens stærke ønske om at gøre det rette. De almindelige mennesker, gennemsnittet af os, fortjener respekt og gode følelser.

Fejl eksisterer. De må rettes. Hvorledes? Allerbedst ved at hjælpe med til at udvikle dyderne, gaverne og talenterne, hos det menneske, der fejler. To ting kan ikke optage den samme plads på samme tid. Derfor, efterhånden som dyderne vokser, svinder fejlene. Sommetider er en fejl kun resultatet af ulykkelige omstændigheder. Fjern disse, og fejlen forsvinder. Hvis fejlen kommer af en svag vilje, så ret den ved at nære og opøve viljen til retskaffenhed. Tal kun om en fejl, hvis det er nødvendigt, og da altid mildt til den, som har ret til at høre det. At udsprede kendskabet til fejl er moralsk giftgas.

Vent ikke fuldkommenhed hos noget menneske. Evangeliet er fuldkomment, medlemmerne af Kirken kan kun stræbe henimod denne fuldkommenhed. Hvis et menneske alvorligt søger at gøre sig skikket for Herren vil rettelsen af hans svagheder eller hans fejl optage al hans tid og al hans styrke, og hvis han sammenligner, vil hans næste stå højt på den moralske stige. Ærlig selv-erkendelse får det at finde fejl hos andre til at forsvinde.

De, som ydmygt søger Herrens hjælp til at vandre evangeliets vej, vil ikke, og kan ikke, blive „fejlfindere". De, som fremturer i at søge efter og diskutere andres svagheder, vil miste Herrens ånd, og svinde ind i vantro.

(Uddrag af en artikel af apostel John A. Widtsoe).

Lad os alle prøve at følge disse ord og derved høste Herrens velsignelser i rigeste mål. *Søndagsskolens hovedbestyrelse.*

Primary.

Hvad er Primary?

En religiøs hverdags-organisation for drenge og piger i alderen 4 til 11 år, incl.

Formål:

1. At lære tro på Gud.
2. At lære tro på evangeliet, som det blev lært af Jesus Kristus
3. At skabe og udvikle kærlighed til og ovelse i gode livsvaner, og kærlighed til andre.
4. At skabe lykkelige oplevelser for børnene.
5. At skaffe lejlighed for børnene til selv at udtrykke sig og selv at være aktive.

Valgsprog: De skal også lære deres børn at bede og at vandre retskaffent for Herren.

Primary hovedbestyrelse

Ungdomsforeningen.

Broder Werner S. Rønne fra Randers har den ære at være den første Master M-Mand i år i den danske mission. Hovedbestyrelsen vil gerne ønske ham til lykke og takke ham for det fine eksempel, han har vist her i den danske mission.

Samtidig vil vi gerne udtrykke vor tak og vor lykønskning til 13 Mia Maids og Bikubepiger og 2 lærerinder i den danske mission, fordi de har fuldført de krav, der forlanges for at opnå deres personlige diplom. De er følgende: Vivi Raunholt og Marion Magers, *Odense;* Ruth Kristiansen, *Aarhus;* Sonja Nymark, Marie Kristensen, Doris Kristensen og Edel Nielsen, *Hjørring;* Ulla Nielsen, *Silkeborg;* Birgit H. Jensen, Vibeke Petersen, La Verle Sørensen, Arabella Salin og Birthe Zander Hansen, *København.* De to

lærerinder, der har fuldført deres krav, er Edith Raunholt og Kirsten Schiller, begge fra Odense.

Vi er også meget stolte af Hjørring grens Mia Maids piger, fordi de har opnået et gruppe-diplom. Af disse piger krævedes der høj procent mødedeltagelse til søndagsskolen, aftengudstjenesten og ungdomsmødet. De skulle også deltage i et velfærdsprojekt, holde en åndelig tale, holde visdomsordet og betale tiende.

I Deseret News, Salt Lake City, skrives: „Det største antal diplomer i pigernes program i G. U. F., der nogensinde er blevet uddelt i en to måneders periode, er netop nået nu, hvilket blev bekendtgjort i denne uge. I løbet af to måneder er der udsendt næsten 18.000 personlige diplomer til piger foruden 1500 diplomer til lærerinder i G. U. F. *Den danske mission* har den ære at være den første udenlandske mission, der nogensinde har modtaget diplomer til sine piger, hvilket også blev bekendtgjort. Tretten personlige diplomer, to leder-diplomer og et gruppe-diplom er blevet udstedt til den danske mission. Hjørring gren var den første gren, der har fuldført de krav, der forlanges til denne belønning."

Netop nu er det tiden til at arbejde på jeres personlige og jeres gruppe-belønninger, og også på at blive Master M-Mænd og Guld-Gleanerpiger. Udsæt ikke til i morgen, hvad I kan gøre i dag. Lad os se, hvad den danske mission kan præstere i det kommende år.

Ungdomsforeningens hovedbestyrelse.

Genealogisk forening.

Da man indenfor de genealogiske foreninger i missionen vel sagtens er ved at være igennem de lektiehefter, der påbegyndtes september 1951, er det sikkert på sin plads at indprente følgende: Hovedbestyrelsens mening med heftet var ikke blot at udgive et lektiehefte, men snarere at tilvejebringe en håndbog til brug også i fremtiden. Hvem der har prøvet selv at udføre sit genealogiske arbejde, har uden al tvivl gjort den erfaring, at der er vanskeligheder i dette arbejde, som kræver visse forudsætninger for at kunne løses. Med håndbogen som vejleder skulle det i hvert fald teoretisk være muligt at udføre dette arbejde, som det skal udføres. Hovedbestyrelsen råder derfor søskende til ved kursus'ets slutning ikke at skille sig af med bogen, men tværtimod gemme den, da vi kan love, at der mange gange vil blive brug for den. Ligeledes er der jo stadig tilgang af nye medlemmer, og det bliver derfor nødvendigt med mellemrum at gennemgå heftet, for at også disse medlemmer kan blive indviet i genealogiens „mysterier". Ikke alene giver heftet en bibelsk begrundelse af genealogiens nødvendighed, men yder også en værdifuld hjælp ved udfyldelse af tempelblanketter og giver svar på mange af de indviklede familieforhold, der kan være for manges vedkommende.

Derfor — gem bogen, og De vil senere have megen glæde deraf.

Genealogisk forenings hovedbestyrelse.

Kredslærernes budskab.

Trettende trosartikel (sluttet).

.....I sandhed vi kunne sige med Paulus, at vi tror alt, vi håber alt; vi har udstået meget, og vi håber ved Guds hjælp, at blive i stand til at udholde alt. Vi tragter efter alt, hvad der er dydigt, elskværdigt, prisværdigt og godt.

Meget af den ovenfor angivne tekst har vi tidligere behandlet i vor gennemgang af den 13. trosartikel, men lad os fæstne os lidt ved dette: at vi håber ved Guds hjælp, at blive i stand til at udholde alt. Det vender vore tanker mod vor bestemte tro på, at vi nu lever i de sidste dage, og at vanskelige tider vil være at forvente (2. Tim. 3: 1—9), hvor der skal være krige og rygter om krige. (Mark. 13: 7—8; Luk. 21: 25—26).

Men under alt dette, som vi måske skal med til, og i vort daglige livs prøvelser, lad os aldrig glemme at hente styrke fra den kilde, hvor kraft kan hentes, så vi bliver i stand til at udholde alt. — Lad os aldrig glemme vore bønner. — Lad os hver dag, og når som helst vi behøver styrke eller vejledning bruge det middel, som Gud gav os. Læs: Math. 7: 7—8, Joh. 16: 23—24, Eph. 5: 20, Jac. 1: 5—7, L. & P. 4: 7; 8: 11; 20: 35; 46: 7; 75: 11; 112: 10.

Ja, lad os være ydmyge, aldrig for stolte til at erkende vor ringhed og svaghed, aldrig for stolte til at bøje os for den almægtige Gud og søge hans hjælp og bistand i livets forskellige forhold.

Ejnar Nielsen.

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af „Stjernen" skal indsendes *inden den 5. ds.*

Fra missionsmarken

Aarhus: Lørdag den 30. juli afholdt Aarhus og Randers gren en bordtennisturnering i Aarhus. Resultatet af turneringen blev, at Aarhus vandt en kneben sejr på 5—4. En særlig ros fortjener den eneste Randers-pige, Betty Sørensen, idet hun slog alle Aarhus-pigerne efter behag. En anden, som fortjener ros, er søster Staking, som havde tilberedt maden for os.

Der er nu spillet 4 turneringer, og heraf har Aarhus vundet 3 og Randers 1. Efter turneringen gik vi i biografen, og kl. 23 tog Randers hjem, og vi var alle taknemmelige for en dejlig dag. — Der deltog 9 i turneringen. *L. T.*

Randers: Randers grens søndagsskole foretog lørdag eftermiddag den 16. august en udflugt til Randers Zoo, hvor børnene så på de forskellige dyr. Bagefter legede de på legepladsen i den zoologiske have og fik serveret ispinde og slikpinde. Kl. 17.30 vendte de hjem efter en dejlig eftermiddag. *B. D. S.*

DÅB

KØBENHAVN:
25. juli:

Herbert Mogens Christophersen, døbt af ældste J. Boyd Nielsen, håndspålæggelse af ældste Myles C. Jones.

Gerda Fischer Kragh, døbt af ældste J. Boyd Nielsen, håndspålæggelse af ældste Myles C. Jones.

Paul Christian Kragh, døbt af ældste Myles C. Jones, håndspålæggelse af ældste J. Boyd Nielsen.

RANDERS:
2. august:

Ingeborg Linnea Sørensen, døbt af ældste Vard A. Dalley, håndspålæggelse af ældste Leon McCarrey.

AALBORG:
26. juli:

Harriet Eleonora Violet Larsen Hansen, døbt af ældste Dennis M. Carlsen, håndspålæggelse af samme.

Marie Christine Christensen Petersen, døbt af ældste Grant B. Gudmundson, håndspålæggelse af ældste Reed L. Shepherd.

Else Svendsen, døbt af ældste Dennis M. Carlsen, håndspålæggelse af ældste Kenneth Johnson.

SKIVE:
26. juli:

Andersine Berthine Marie Andersen, døbt af ældste Don J. Fife, håndspålæggelse af ældste Jarvis Andersen.

FREDERICIA:
3. august:

Kurt Famme Liljengren, døbt af ældste Christian Liljengren, håndspålæggelse af samme.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken.

Velsignelser:

København: 3. august: Ældste Kay L. Flinders og Juanita Mortensen .Flinders' datter, Deborah Flinders, velsignet af faderen

Randers: 3. august: Rasmus Anton Lundgaard Jensen og Annelise Dyrlund Jensens søn, John Dyrlund Jensen, velsignet af ældste Stanley E. Gudmundsen.

Peter Marinus Junge Nielsen og Mary Agnete Jakobsen Nielsens datter, Birgit Frieda Nielsen, velsignet af ældste Leon McCarrey.

Ordinationer:

Horsens: 24. juli: Ejnar Due Jensen ordineret til ældste af missionspræsident Edward H. Sørensen.

27. juli: Antoni Barawiec Jacobsen ordineret til præst af ældste Keith N. Johnson.

København: 3. august: Helge Ingolf Aandersson ordineret til diakon af missionspræsident Edward H. Sørensen.

Carlo Leis ordineret til præst af ældste Bent Arthur Jensen.

Randers: 10. august: Rasmus Anton Lundgaard Jensen ordineret til præst af ældste Clyde J. Cooley.

Aarhus: 17. august: Arthur Willi Riget Andersen ordineret til diakon af ældste Lauritz Larsen.

Sidenius Regnar Thomassen Neergaard ordineret til lærer af ældste Stant S. Johnson.

Otto Henri Møller ordineret til præst af ældste Lauritz Larsen.

Aalborg: 27. juli: Niels Christian Lindquist Jensen ordineret til præst af ældste Dennis M. Carlsen.

Fødselsdag:

København: Grensforstanderen i København, broder Harry Petersen, fylder 60 år den 8. oktober. Hjertelig til lykke!

Emigrationer:

København: Den 26. maj emigrerede Valdemar Grønborg, Mine Marie Frederikke Grønborg og Anita Kristine Grønborg til Logan, Utah.

Udelukkelser:

Silkeborg: 26. juni: Reinhard Michelsen Sørensen.

Aalborg: 21. juli: Carl Tidman Christensen.

Dødsfald:

Aarhus: Den 9. august døde broder Carl Marius Petersen Weis, 71 år gammel. Æret være broder Weis' minde!

Esbjerg: Den 20. august døde broder Morten Marius Hansen, 69 år gammel. Æret være broder Hansens minde!

Missionærforflyttelser:

8. juli: Elmo Rasmussen fra Aalborg til Frederikshavn.
13. august: Bryant McKay fra Fredericia til København.
Marcus J. Gregersen fra Esbjerg til Fredericia.
Ted J. Mortensen fra Esbjerg til Viborg.
Keith Johnson fra Horsens til Odense.
Kay R. Petersen fra Odense til Horsens.
Dennis W. Christensen fra Aalborg til Herning.
Jarvis Andersen fra Viborg til Aarhus.
2. september: Burgess Gudmundsen fra Aalborg til Løgstør.
Kay L. Jensen fra Løgstør til Aarhus.
Reuben L. Bingham fra Odense til Randers.
Leon R. McCarrey fra Randers til Odense.
Darwin W. Judy fra Aarhus til København.
Myles C. Jones fra København til Aalborg.